



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 254/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov o návrhu navrhovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Olosom, Karola Kašjaka 1, Rajecké Teplice, proti rozhodnutiu Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/124/21/K z 13. októbra 2021 takto

### r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

### O d ô v o d n e n i e :

#### I.

#### Návrh navrhovateľa a skutkový stav veci

1. Navrhovateľ sa ako verejný funkcionár člen dozornej rady [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], návrhom doručeným ústavnému súdu 25. februára 2022 a doplneným 1. marca 2022 domáha zrušenia rozhodnutia výboru, ktorým mu podľa § 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona bola uložená pokuta 1 133 eur za to, že porušil povinnosť podľa čl. 7 ods. 5 písm. c) ústavného zákona, keď do 30. apríla 2021 nepodal písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok 2020.

2. Zo strany výboru bolo navrhovateľovi listom doručeným 19. augusta 2021 oznámené, že uznesením č. 868 z 22. júna 2021 bolo začaté konanie voči osobe navrhovateľa vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona. Výbor súčasne požiadal navrhovateľa o stanovisko na účely konania vo veci ochrany verejného záujmu podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona. Navrhovateľ neurobil žiadne úkony smerujúce k náprave protiprávneho stavu a svoje stanovisko výboru nezaslal.

## II. Argumentácia navrhovateľa

3. Navrhovateľ svoj návrh odôvodňuje tým, že (i) rozhodnutie je vecne nesprávne a trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, (ii) na jeho osobu je vedený konkurz a (iii) je nemajetný a výška uloženej pokuty je preňho likvidačná.

## III. Posúdenie dôvodnosti návrhu

4. Podľa zjednocujúceho stanoviska pléna ústavného súdu č. k. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 „na konanie o návrhoch vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. sa vzťahuje § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje“. Citovaný právny názor je aplikovateľný aj v podmienkach účinnosti zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), keďže koncepcia právnej úpravy predbežného prerokovania návrhov na začatie konania pred ústavným súdom nezaznamenala v podmienkach účinnosti „novej“ právnej úpravy podstatné zmeny.

5. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu tak ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

6. Ústavný súd v konaniach vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov judikoval, že zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom ich funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona (III. ÚS 141/2010, II. ÚS 188/2014).

7. Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až 8 ústavného zákona (III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018). V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

8. Ústavný súd tiež judikoval, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov leží dôkazné bremeno primárne na dotknutom verejnom funkcionárovi (navrhovateľovi), ktorý, aby bol v konaní pred ústavným súdom úspešný, musí preukázať, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s príslušnými

ustanoveniami ústavného zákona, teda že povinnosti verejného funkcionára vyplývajúce z tohto ústavného zákona neporušil, a preto nebol dôvod, aby bol sankcionovaný napadnutým rozhodnutím, ktorého súčasťou je spravidla aj pokuta (III. ÚS 632/2017, II. ÚS 183/2021).

9. Z ustanovení zákona o ústavnom súde (§ 234 a nasl.) vyplýva, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v právomoci ústavného súdu preskúmať, či je rozhodnutie orgánu konajúceho vo veci ochrany verejného záujmu z ústavného hľadiska udržateľné a akceptovateľné (III. ÚS 153/2022).

10. Navrhovateľ nesplnenie povinnosti podať oznámenie v lehote podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona v návrhu adresovanom ústavnému súde nepoprel a zmeškanie lehoty bližšie nezdôvodňoval. Z návrhu tiež vyplynulo, že navrhovateľ nesúhlasí s výškou uloženej pokuty z dôvodu, že je nemajetný a je voči jeho osobe vedený konkurz.

11. Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu do 30. apríla každého kalendárneho roka podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok.

12. Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona: *„Ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 alebo čl. 8 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.“*

13. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ ako verejný funkcionár bol povinný v záujme preverenia dodržiavania ústavného zákona k 30. aprílu 2021 podať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona najneskôr do 30. apríla 2021 (tiež za máj až jún 2021). V opačnom prípade jeho výkon funkcie nebol preverený, a tým by bol popretý účel ústavného zákona. Pretože navrhovateľ oznámenie za rok 2020 v uvedenej lehote nepodal, porušil tým povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona.

14. Ústavný súd zdôrazňuje, že ústavný zákon ustanovuje presný termín, dokedy je potrebné oznámenie podať (do 30. apríla nasledujúceho kalendárneho roka). Zároveň dodáva, že navrhovateľom prezentované dôvody v podaní oznámenia v zákonnej lehote nebránili. Navrhovateľ sa v návrhu bráni nepriaznivými pomermi a vyhláseným konkurzom voči jeho osobe, no ústavný zákon takéto výnimky z uloženia pokuty nenormuje. K namietanej výške uloženej pokuty ústavný súd uvádza, že príjem navrhovateľa za celý rok 2020 za výkon verejnej funkcie bol vo výške 1 258,64 eur. Vzhľadom na to, že jedna dvanástina ročného príjmu verejného funkcionára za rok 2020 bola len vo výške 104,88 eur, pokuta zodpovedá ústavnému pravidlu o jej minimálnej výške (čl. 9 ods. 17 ústavného zákona). Podľa potvrdenia Štatistického úradu Slovenskej republiky z 5. marca 2021 priemerná nominálna mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky v roku 2020 dosiahla hodnotu 1 133 eur.

15. Z týchto dôvodov ústavný súd dospel k záveru, že námietky navrhovateľa proti napadnutému uzneseniu uvedené v jeho návrhu sú zjavne neodôvodnené a nezakladajú také ústavnoprávne relevantné dôvody na spochybňovanie napadnutého uznesenia, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní návrh

navrhovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnený.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 28. apríla 2022**

**Peter Straka**  
**predseda senátu**